

ОСИ

I

Ми оси, ми оси!
Хто любить приноси,
Хто любить чуже
До себе горнути,
Хто голих стриже,
Хто вміє тягнути
З робучих людей
Остатню свитку,
Сирітських дітей
Здирає, як липку,
Хто надто турбуєсь
Сусідським добром,
Нехай нас пильнуєсь,
Бо тнемо жалом!

Ми оси, ми оси!
Хто кльоцом і досі
Чапить у багні,
Освіти лякаєсь,
Сучасні огні
Клене-проклинає,
Хто рідний наш край
Твердою стіною,
Неначе Китай,
Бажає обдати,
Ужвою міцною
Наш поступ скувати,
Плащем езуїтським
Нам сонце затьмить,

Туманом невітським
Нам баки забить,
Най стихне й не рухаєсь,
Най геть біжить ціло,
Бо швидко почухаєсь
Там, де й не свербіло!